

[Johan Poulsen.]

også i fremtiden som hidtil er forpligtet til at foretage visitatsrejser til Færøerne.

3) At Københavns biskop også efter vicebiskopembedets oprettelse har samme ret som hidtil til personlig at foretage indvielse af kirker på Færøerne, hvad enten det sker på eget initiativ eller efter derom fremsat ønske fra kompetent færøsk side?

Kirkeministeren (Bodil Koch): Jeg kan besvare de 3 spørgsmål fra det ærede medlem hr. Johan Poulsens side med al ønskelig tydelighed, tror jeg.

Når der bliver spurgt, hvorvidt Færøerne fortsat hører under Københavns stift, kan jeg svare ja. Det er der ingen tvivl om, og det fremgår også med al ønskelig tydelighed af det udkast til regulativ vedrørende biskoppens beføjelser, som er udarbejdet i kirkeministeriet. Her figurerer Københavns biskop også som biskop over Færøerne, og i regulativets punkt 7 er det slået fast, at vicebiskoppen ordinerer efter bemyndigelse fra biskoppen over Københavns stift.

Så var der spørgsmål om, hvorvidt biskoppen over Københavns stift fremdeles har pligt til at foretage visitatsrejser til Færøerne. Jeg har tidligere fra denne talerstol haft lejlighed til at uddybe spørgsmålet om biskoppernes visitatspligt. Det er fastsat i Danske Lov fra 1683, hvortil jeg kan henviser, ligesom jeg henviser til Folketings-tidende for 1957-58 sp. 321-22. Biskoppen skal efter denne forordning visitere så meget, han kan overkomme, dog må ingen kirke være ubesøgt i mere end 3 år. Denne visitatspligt gælder stadig, men er jo i praksis betydeligt lempet. Visitatser kræves ikke overholdt som i gamle dage; det siger sig selv, at under vore dages forhold kan man komme helt anderledes i forbindelse med de enkelte stifter end i sin tid forudsat i Danske Lov. Men visitatspligten gælder stadig, og den gælder for Københavns biskops vedkommende også fremdeles for Færøerne. Dog er det indlysende, at visitatspligten for Færøernes vedkommende ikke kan forventes at blive udøvet så omfattende som i resten af landet; det følger bl. a. af afstanden. Men det er også en af grundene til, at man har søgt vicebiskopstillingen oprettet på Færøerne, en vicebiskop, der kan bistå

biskoppen og udøve bl. a. visitatsfunktionen for Københavns biskop.

Så spørges der endelig, om Københavns biskop har samme ret som hidtil til at indvi kirker, hvis der fremkommer ønske derom fra færøsk side, eller om han i det hele taget har den ret. Det mener jeg ubetinget han har. Ifølge det føromtalte regulativudkast skal vicebiskoppen kunne indvi kirker i henhold til den hidtil gældende tradition — der sigtes hermed til den praksis, at Færøernes provst hidtil har kunnet indvi kirker, hvilket ellers alene biskoppen kan. Denne ret for provsten skal overføres til den kommende vicebiskop, men det er ikke meningen, at vicebiskoppen skal have en videregående ret dertil, end provsten har haft. Det vil med andre ord sige, at biskoppen over Københavns stift er beføjet til selv at foretage indvielse af en kirke på Færøerne, dersom han opfordres dertil fra færøsk side, og uden tvivl også hvis han selv fremsætter ønske om at indvi en kirke. I praksis vil afgørelsen i de enkelte tilfælde naturligt komme til at bero på forhandling mellem vicebiskoppen og biskoppen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-5 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg stiller forslag om, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik derefter tilbage til dagsordenens punkt 3, som var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 48) findes i tidenden sp. 2563, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 377).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.